

torsk

när vaken sjöng
för snart spruckna händer
i en villig gest mot vinden
pimplades nariga generationer
mellan vintern och våren
mellan korta hugg i linjen
mellan våra ord
iskant blev vattenväg
vinkelrätt mot existensen
det som vandrade upprätt
sänktes ner till jorden av ben som bara
nappat efter resning
nappat oträdda år
sänktes i sorg och gravt ner mot
grav-
itation

skvalpar